Ч. 220. Неділя 15 (2) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конференция провідників клюбів. — Рада державна. — З угорского сойму. — Італіяньско-турецка війна.

На передвчерашній нараді клюбових провідників, що відбула ся перед засіданєм палати, вела ся довша дебата про приділенє поодиноких предложень ріжним комісиям.

Президент кабінету заповів, як зачувати, що службову прагматику, яка є тепер в стадиї приготовань, предложить правительство палаті по залагодженю урядничих предложень, вже внесених в палаті.

П. др. К. Левицкий, іменем свого сторонництва заявив ся против переказаня урядничих предложень без першого читаня комісиї. Заявив ся також против переказаня комісиї предложеня про суспільне обезпеченє.

П. Фідлер повідомив, що єго сторонництво не може єще тепер зложити ніякої рішучої заяви в тій справі.

Президент палати Сильвестер запропонував, щоби по дискусиї дорожняній взяти на дневний порядок реформу реґуляміну і буджет.

П. Кончі зажадав, щоби на порядку дневнім помістити безпроволочно по дорожняній дискусиї справу італіяньского правничого факультету. Кількох бесідників заповіло, що допераа по укінченю дорожняної розправи, почнить внесеня що до дневного порядку.

Президент бар. Ґавч, заявив, що є бажанєм правительства, щоби урядничий закон зістав як найскорше полагоджений, так, щоби з днем 1 січня 1912 р. війшов в житє. Служ-бова прагматика на кождий случай не буде внесена перед полагодженєм теперішного предложеня і ухваленєм покрита. Президент кабінету думає, що теперішна хвиля розбурханої аґітациї не є відповідна для спокійної праці над так важною справою не тілько для функціонарів але й для держави. А що Чехи і Словінці не згодили ся на відісланє предложень до комісиї без першого читаня, заявив президент, що переговори будуть ведені дальше. На другій точці засіданя в пятницю по залагодженю дорожняних внесень, будуть поставлені урядничі і з ними звязані предложеня.

Вчера п. К. Левицкий заявив в часі засіданя палати послів, що клюб руский змінив своє становище і не буде противити ся відосланю урядничих предложень до комісиї без першого читаня.

Вчерашнє засіданє палати послів було в цілости присьвячене дальшій дорожняній дискусиї, котра й покінчила ся вибором ґенеральних бесідників. В дискусиї між иншими взяв участь п. др. Олесницкий, котрий промовляв в обороні інтересів руских селян. Слідуюче засіданє відбуде ся ві второк.

В угорскім соймі розправа над войсковими предложенями спинила ся на мертвій точці наслідком мадярскої загорілої політики. Показує ся не перший раз, що опозиция так само, як і т. зв. сторонництво праці змагають не до чого иншого, як до приневоленя Корони до уступок в користь мадярского становища. Борба отже против войскових предложень веде ся тільке про око людске, щоби видобути від Корони уступки для мадярских загорільців, так само і в справі виборчої реформи змагають обі сторони до того, щоби панованє мадярске обезпечити в Угорщині. Тому не може дійти до полагодженя сеї протяглої політичної кризи в Угорщині.

До аґентиї Стефані доносять з Александрети в Малій Азиї, що тамошний аґент був приневолений утечи до Лярнак, тому, що в Александреті устроїли Турки ворожу демонстрацию против консуля, а в ночи обкидано кілька рази консулярний дім камінями. Представник Німеччини не був в силї оборонити італіяньского аґента, бо турецкі власти не хотіли признати німецкої опіки.

З Александриї доносять до сеї аґентиї, що консул з Адейди, що прибув там, приніс вість, що Турки вимордували 20 італіяньских робітників, занятих при будові зелїзниці в Ге.

3)

Тріполіс і Кіренаїка.

(Після дра Е. Даґоберта, Шенфельда і др.— зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Важну ролю грають в Тріполісі численні арабскі харчівні. Суть то до улиці отверті льокалї, в котрих єсть мале огнище, на котрім жарить ся вуглє, а довкола него суть сідища з малими столиками. В очах гостя лагодять теплі страви. Найбільше улюблені суть студена салата пікантно приправлена, приправлені на сковороді реберця баранини, а передовсім національний присмак Арабів — кускусу, себ то по нашому — галушки. Тоту страву можна стрітити в цілій північній Африці, почавши від Тріполіса аж до Марокко, а на полудни аж до Борну і Тімбукти. То по нашому галушки з кукурудзяних круп або з грубої пшеничної муки добре приперчені і присмажені на юшці з мяса.

Публичні пекарнї можна в Тріполісі стрітити при кождім більшім гостинци. Перед печию вимурованою в виді дзвона стоїть в ямі мурин і послугує коло печи. Сусіди приходять і приносять єму тісто, котре самі замісили на хліб і дають єму, щоби він поробив з него або бохонцї або коржі, котрі відтак кладе на деревляну лопату і саджає в піч. Властителї того хліба, мужчини і женщини, по найбільшій части чекають, аж хліб спече ся. До кількох мінут хліб готов і они складають печиво до коша, беруть кіш на голову і серед сьміху і співів несуть єго до дому.

Доми в Тріполісі навіть і богатих людий виглядають зверха зовсім прості, не мають ніяких окрас, а то длятого, що з давен давна такий звичай, щоби не звертати уваги орієнтального деспота, бо єго може би й скортїло забрати дім на свою власність. За то у внутрі суть они, о скілько то лиш можна, красно і вигідно уряджені. Простою брамою входить ся до присінка, котрого долівка виложена камінними плитами, а стїни аж до половини висоти фаянсовими плитами. Аж з того присінка іде ся в бік через коритар на подвірє. Коли станемо на кінци того коритаря і глянемо на подвірє, то аж своїм очам не віримо. Серед подвіря росте красна дактилева пальма, котрої сруңкий пень вкривають цвитучі чіпні ростини. Иногдї плюсчить там водограй в марморовій водоймі, довкола котрої стоять у вазонах цвитучі ростини. Подвірє єсть завсігди квадратове і звичайно вилоҗене марморовими плитами. Під ним знаходить ся велика склеплена цистерна, в котрій вбирає ся вода з дощу, який тут паде майже точно через 70 днів в роцї і сплиѣає з плоскої криші на домі і з подвіря. До набираня води в тої цистерни єсть з боку в стїні мала ниша. Довкола того подвіря іде підсїнє на стовпах, від котрих виходять каблуки, що сполучають ся з собою, а з тих каблуків звисають кольорові заслони. Боки того підсїня суть з різьбленого дерева; та й на них стоять цьвіти в вазонках. Краса такого подвіря показує ся ще більша, коли досить широкими і вигідними сходами вийти на горішну ґалєрию, по котрій можуть вигідно проходжати ся побіч себе три особи. Там суть також лавочки, на котрих можна посидїти і малі столички, а у Европейців висять на стїнах образи. Тут лїтом і зимою, коли о такій можна в Тріполісі говорити, відбуває ся житє родинне.

Скляними дверми в стїнї входить ся з тої ґалєриї до комнати в середині; они не малі, але більше довгі як широкі. Поміст в них камінний, але на него кладуть ся мати а на мати розстелюють ковры. Стелї пороблені з дерева. Поміж бальками, уложеними досить вузко побіч себе, ідуть каналики помальовані ясними красками а врізані плити бальків суть позолочувані. Позаяк коран (сьвяте письмо магометаньске) заказує мослїмам вішати образи на стїнах, то стїни самі мусять бути красні. Длятого викладають їх звичайно сподом дорогими фаянсовими плитами а в горі під стелею суть повироблювані ріжними красками арабески. Прочу гладку часть стїни завішують дорогими коврами і вішають на них зеркала, в котрих африканські мослїми дуже любують ся.

Такий дім, зовсїм вигідний для численної родини, можна наймити за зовсїм не великі

джас. По цілій турецкій державі голосять сьвяту війну против Італіянців.

З Мальти звіщають, що при острілюваню Дерни, котра боронила ся, упало богато Італіянців. Тепер є вже Дерна в руках Італії. Аґентия Стефані доносить з Тобрук, що один з арабских начальників ував ся на корабель „Piz-и“ і піддав ся Італіянцям, прирікаючи попертє італіяньского правительства у инших Арабів.

Після донесень з Джеддаг турецке правительство сконфіскувало два італіяньскі кораблї, власність купців з Масави.

„Times“ доносить з Царгороду, що Дарданелї є підміновані. Наслїдком сего в торговельних кругах настало велике занепокоєнє; заступець Анґлії буде в тій справі розвідувати ся у Порти.

Новинки.

Львів, 14 жовтня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс офиціялів канцелярийних: Берн. Напоріша, Іґн. Станиславчука, Фр. Паштику і Фел. Росоловского з Тернополя до новоутвореного суду окружного в Чорткові; переніс дальше офіціяла канцелярийного П. Вільковского з Підгаєць і канцеліста Мендля Парнеса з Жабя обох до Чорткова; канцеліста Пінкаса Герцоґа з Лютовиск до Підгаєць; надав квієскованому канцелїстї Ів Грицелякови посаду канцеліста в Жабю; іменував тит. вахмайстра жандармерії Дмитра Козака канцелїстом в Лютовисках, надав системізовані посади для суду окр. в Чорткові офіцялам канцелярийним: К. Бояновскому, Кон. Вербіцкому, Сим. Авербахови, Север. Михальскому, Мавр. Мазавскому і Як. Фавсгови, наконець канцелїстї Ізааکови Харакови всім в Чорткові.

— **Заперечене.** Чутка мовби Є. Е. п. Намістник брав в рахубу розвязане сойму галицкого і будучи у Відни о тім трактував, есть лишена всякої основи.

— **До IX кл. ранґи** посунув п. Міністер просьвіти учителя школи вправ Ілию Чижа при мужескій учительскій семінариї в Ряшеві.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів шкіл народних перед комісиєю іспитовою в Станиславові розпічнуть ся в осіннім речинци 1911 в першій половині падолиста 1911. О дни коли іспити роз пічнуть ся будуть кандидати поіменно повідомлені. Речинець внесеня як слїд удокументованих подань в приписаній дорозї до кінця жовтня 1911.

— **Є. Е. ВПреосьв. Митрополит а Маркіянове сьвято.** Є. Е. Митрополит гр. Шептицкий, який відносить ся незвичайно прихильно до тор жественного сьвяткованя столїтя уродин Маркіяна Шашкевича запросив до себе на четвер анкету, яка мала вибрати місце на приміщене пропамятної таблиці в церкві сьв. Юра. Є. Е Митрополит есть того погляду, що пропамятна таблиця мусить бути під кождим взглядом твором артистичнім. В ан кеті брали участь кромі Митрополита також члени капітули Впр. оо. офіциял Білецкий і митрат Туркевич відтак члени комітету згл. артисти: маляр Бойчук, о. Лежогубский, артист Лушпиньский, др. Студиньский, маляр Труш і проф. Шухевич. По довшій дискусиї признано найвідповіднїйшим місце в першій части церкви по правім боці. Місце се має найбільше сьвітла і впадає в очи кождому, хто входить до церкви. Рисунок таблиці виконає арт. інж. Лушпиньский в порозуміню з арт. Трушом. Ті самі панове виконають також рисунок таблиці, яка буде поміщена на церкві духовної семінариї з лївого боку при входових дверех.

— **Львівский руский театр в Станиславові.** (Саля Монюшка. — Початок о $7\frac{1}{2}$ вечером).

В недїлю 15 жовтня 1911. „Нещастне коханя“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях Л Манька.

В понедїлок 16 жовтня 1911. Гостинний виступ Й. Шиманьского і Ф. Лопатиньскої „Евген Онєгін“, опера в 3 діях а 7 відслонах П. Чайковского.

Ві второк дня 17 жовтня. На добродійні цїли. „Ганнуся“, штука в 2 частинах зі співами Ґ. Гавтмана, музика Маршалка.

В середу 18 жовтня. „Жидівка“, опера в 5 діях Ґалеві.

В четвер дня 19 жовтня. „Тайфун“, сензацийна японьска штука в 4 діях Мельхіора Лендєля в перекладї Й. Стадника.

Готовить ся до вистави опера Офенбаха „Оповісти Гофмана“.

— **Покусаний конем.** На Рибій площи кінь якогось пахгяря з Зимної Води покусав 16-лїтного зарібника Ілька Лигу, покалічив єму тяжко три пальці і здер скіру з хребта і руки. Нещасливому подала першу поміч стация ратункова.

— **Загальні Збори Бурси ім. сьв. Онуфрія в Ярославі** відбудуть ся дня 30 жовтня б. р. о год. 6-ій вечером в льокали Бурси з отсим порядком дневним: 1. Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів. 2. Звіт з дїяльности Виділу за 1910—1911. 3. Звіт з господарки. 4. Справоздане комісиї контрольної. 5. Абсолюториа старому, а вибір нового виділу. 6. Внески і інтерпеляциї. В разї браку комплєту членів о год. 6-ій, Збори відбудуть ся о год. пів до 7-ої без огляду на число членів. — *Виділ.*

— **Дрібні вісти.** Український рух кооперативний в Галичині в 1911 р. осягнув суму 217,515.509 корон (звиш 217 і пів міліона корон!), а в порівнаню з попередним роком збільшив ся о 33 процент. Сам оборот товаровий виносив 8,523.749 корон, а збільшив ся о 26 процент. — Львів жидовіє! „Dzien. Polski“ звертає увагу на систематичне продаванє домів католиками Жидам і каже, що як так дальше піде, то католик-властитель дому у Львові буде рідкостию. Ціна домів пішла страшенно в гору. За дім при ул. Третого мая, за котрий властитель перед 12 роками заплатив несповна 300.000 корон, дають тепер аж 1,500.000 корон, отже пять разів тілько! — По усуненю перешкоди межи Делятином а Ланчином, заводить ся з нинїшним днем на ново рух на шляху зелїзничім Делятин-Коломия поїздом ч. 3951.— Мендель Френкель в Любачові і Тавба Чачкес в Микулинцях, фірми, що торгували блаватними товарами, збанкротували. — Знайдено куфер з річами и перепискою Николая Цимбалюка. — В дорожці ч. 224 ceратову торбу з провіянтами.

— **Фальшиві банкноти.** В послїдних часах появили ся у Відни і Празї, дуже удачно

грощі, бо річно за 600 до 1000 франків (корон; у Львові треба би за него в десятеро більше заплатити). Ба, анґлійский ґенеральний конзулят наймає в старім арабскім місті справдешну палату і пла ить за неї річно всего лиш 10 турецких фунтів (250 корон).

Приїхавши до Тріполіса — розповідає Шенфельд — мусів я очевидно зложити візити всіляк м достойникам. В слїд за тим був я в анґлїйскім ґенеральнім консуляті на чаю, у нїмецкого віцеконсуля на другім сніданю а у турецкого полковника Бахрі-бея на обіді, ко трий складав ся з самих турецких страв і був подаваний на турецкий лад. Запрошене не звучало на якусь певну годину, лиш на „по заході сонця“. Отже я ставив ся о 6 годині.

На долині коло дверий повитав мене капітан Зія, на горі коло сходів сам бей. В сальоні, що був красно уряджений і ясно осьвітлений, був уставлений „мезет“, т. є. стіл з турецкими перекусками передобідовими. Серед оживленої розмови заїдали ми тоті присмаки один за другим. Після турецкого звичаю не дають панови дому знати, що обід вже готовий, лиш найзначнїйший гість має сказати господареви, що він вже голоден. Аж тодї дає господар знак, щоби відчинили ся двері столової комнати. Отже поучений о тім звичаю станув я перед беєм, поклонив ся єму і сказав, що я вже голоден. (В европейскій Туреччинї нема того звичаю.) Я таки справдї був голоден, бо їздив по полудни лодкою по пристані, та довкола західних мурів міста, а відтак убрав ся скоренько у візитове одінє і безпроволочно на моїй арабаджії (віз, дорожка) станув серед домом полковника.

На знак пана дому отворили ся подвійні двері до столової комнати. Тут показав ся круглий стіл заставлений вісьмома накратями. Нас було, що правда лиш пять осіб, але в кождім лїпшім турецкім домі єсть такий звичай, що лишають кілька місць, котрі могли би прийти ще в послїдній хвили, хоч їх не запрошено. Перед тарелями не стояли склянки, бо коран заказує пити вино; зато подано пізнїйше анґлїйске пиво.

На жаль дам не було ніяких, бо они лиш в найтїснїйшім кружку родиннім сидять разом при столї, але нїколи, коли суть запрошені чужі мужчини. За кождим кріслом стояв вояк до обслуги. Але поправдї не подавано нїчого, лиш за кождим данем змінювано тарелї і ножі та вилки. Наповнений круглий полумисок ставлено по просту на стіл а кождий набирав с'бі, кілько хотів. Але пр тім уважано і на порядок по старшині. Насамперед набирав собі господар. Звичай той заведено на востоці з обави якогось отроєня. Через то, що пан дому перший набирає с бі якоїсь страви і їсть, дає він своїм гостям доказ, що она не затроєна. Аж по нїм набирає собі найвисший ранґою гість.

Подазано слїдуючі страви: 1) Перде ніляв – курдийска національна страва, бо бей був потомком якогось курдийского кн жого роду. Була то мішанин рижу з дробом, обвинена в паштетове тїсто, в котре понатикано міґдалів. 2) Ялла кебаб (пастуша печеня) — малі кусники баранини печеної на рожни і мачані в квасній сметані, страва дуже смачна. 3) Шпінатові корінці варені в юшці з мяса. 4) Паланички з сиром. 5) Яляндджі долма (се нїби наші голубцї) — риж позавиваний в листя з винограду і смажений в оливі. 6) Ґульс — дуже смачні бублики, котрі нагадували торт змішаний з дуже делїкатним вином. На закінчене подано ще турецкий сир і овочі. Крім тих подаваних страв мав ще кождий гість при своїм накритю дві круглі посудинки середної величини, з котрих одна була наповне па зеленим листєм салати а друга квасною сметаною. Я доглянув, що всї п исутні уж - вали того додатку до кождої страви. Розмова при столї вела ся на переміну то по турецки, то по нїмецки.

2. Послїдний з Караманлїв.

То давна історія, але в теперішну пору годить ся єї пригадати. В тихій улици тихого Тріполіса, де лиш рідко коли поступить нога турецкого урядника або вояка, стоїть самотний побілений дім, котрий від прочих своїх сусїдів відріжнює ся лиш двома річами: тим, що єсть значно більший і майже подає на якусь караванзерию і що має малу площу, котра відділяє єго від улиці. Тут жив у добровільній вязници від більше як пятьдесяти лїт і за той час не перейшов нїколи через згадану площу, Сі Амурра, послїдний з Караманлїв того арабского роду володітелїв, що через півтора сотки лїт засїдали на тріполіскім престолї. Потомкам того роду ще й нинї віддадуть жителї Тріполіса як найбільшу честь і коли переходять коло їх дому, цїлують в найбільшій покорі край одежі того, що нагадує їм ту к лись пануючу родину.

Єсть пята година вечером, сонце клонить ся до заходу а по спеці дня настає досить значний холод. То пора, в котрій Сі Амурра виходить перед браму своєї резиденциї і уділяє авдиєнций. Що правда, они обмежують ся лиш на то, що численна єго служба виявляє єму свою преданність і що він від часу до часу приймає у себе по кількох шейхів племен з глубини Африки, що хотять тим способом дати вираз ненависти до теперішних володітелїв і панів краю.

(Дальше буде).

підроблені банкноти на 100 і 20 кор. з датою з 1907 і 1909. Фальсифікати ті появили ся насамперед в праскій филії австро-угорского банку, а суть так зручно підроблені, що треба їм аж добре придивити ся, щоби пізнати, чи то правдиві, чи підроблені. Папір їх єсть трохи грубший і мягший як у правдивих, а крім того сьвітять ся мов би були затовщені, підчас коли правдиві суть матові. Віденьска дирекция поліциї визначила 5000 кор. нагороди тому, хто би викрив фальшівників банкнотів.

— **Загадочний труп.** В реальности при ул. Шпитальній ч. 21 знайдено онооги в льокали, який літом займає фабрика мороженого, тіло мужчини літ около 30, знаного лиш по імени Іван. Поліцийно-лікарска комісия, яка явила ся на місци, ствердила смерть в наслідок отроєня. Коло тіла знайдено склянку з останками вітриолю міди. Тіло відставлено до інститута судової медицини, а поліция розвела слідство в цїли ствердженя, чи має ся тут діло з убийством чи з самоубийством.

— **Крадежі.** В ночи з 10 на 11 с. м. межи годиною 11 а 3 в ночи добули ся невислїджені доси злодії до костела в Пралковицях коло Перемишля. Не могучи спершу добути ся крізь двері, виломили двері від гробниці родини Дружбацких, властителів Пралковиць і пробовали туди влізти до церкви. Коли й то не удало ся, то влізли остаточно крізь вікно і ограбили костел, забравши що знайшли в нїм цїннїйшого. Відтак хотіли вломити ся до мешканя Сестер Служебниць, але напуджені пустились втікати і покинули на дорозі бронзову підставу від пушки забраної з вівтаря, а взяли лиш золоту накриву з иеї вартости 300 корон. На дорозі до Перемишля, 1 кільом. дороги від місця злочину, покинули зелїзний дручок, що служив їм до виломлювання дверий.—П. Мариї Лєруховій вкрадено в одні́м з ваґонів трамвайових, їдучих через ул. Городецку до міста, полярес, в котрім було 134 корон.

— **Кровава подія.** В коршмі в Дмитрові, каменецкого повіта, прийшло сими днями до суперечки межи 19-лїтним Грицьком Парием а місцевими рекрутами, що відходили до войскової служби. Серед тої суперечки вибіг Парий з коршми а вернувши небавком з набитою рушницею, вистрілив з неї до стоячих під коршмою противників і трох з них ранив тяжко шротом. Пария арештовано і відставлено до суду.

— **Не вільно!** Нині наспіла така вість: Житель Житомиря, головного міста на Волини в Росиї, Масюкевич вніс до волиньского ґубернатора подане о позволене на видавництво в Житомири тиждевника в руский мові під заголовком „Струмок“. На подане одержав відмовну відповідь без подания мотивів. І ще би мотиви! В чорносотенній Росиї їх не треба, бо они загально звістні: Не льзя! Па сему бить! Малчать! Паслушать! Чим темнїйший нарід, тим більше і певнїйше для чиновників поле до здирств і крадежий.

— **Самоубийство.** З Перемишля доносять: Дня 5 с. м. по полудни знайдено в ліску на „Малих Будах“ тіло мужчини, котрий відобрав собі житє вистрілом з револьвера, вимірившк собі в ліву грудь. При самоубийнику, котрий міг мати літ около 34, є середного росту, сильної будови тїла і був убраний в чорне маринаркове одїне, знайдено візитові білети з на- звиском Мозес Гори. По ствердженю смерти тїло відставлено до трупарнї.

Телеґрами.

Рим 14 жовтня. До „Tribun-и“ доносять з Тріполіса: На улицях і публичних площах оголошено відозву начального вожда Каневи, уложену в арабскій мові; відчитував єї кавас італїяньского посольства, арабске населенє вислухало єї в спокою. Після „Corriere d'Italia“ Араби набирають що раз більшого довіря до Італїянців.

Константинополь 14 жовтня. „Сабах“ доносить, що доси нема потвердженя вісти о італїяньско-турецкій борбі коло Тріполіса, в котрій мало згинути 1600 Італїянців. Вість та єсть мабуть неправдива.

Константинополь 14 жовтня. „Сабах“ доносить, що турецке правительство одержало офіциальну вість о нападі Турків на Італїянців коло Тріполіса. Італїянці потерпіли досить значні страти; Турки мали лиш кількох убитих і 1 раненого. Инші часописи не згадують нїчогісенько про ту інформацию.

Ґенуа 14 жовтня. Нині спущено на воду третий італїяньский величезний корабель воєнний „Леонардо да Вінчі“.

Цїна збіжа у Львові.

дня 13-го жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·—	до	12·20
Жито	9·60	„	9·80
Овес	8·10	„	8·30
Ячмінь пашний	7·70	„	8·20
Ячмінь броварний	8·50	„	10·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льняника	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	8·50	„	9·25
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	110·—	„	130·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від ¹/₆ до ¹⁵/₉ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·48, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Вининк. §) До Вининк в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Вининк. §) До Вининк в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·45, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·08.
§) Від ¹⁸/₆ до ¹⁰/₉ включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·12, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Вининк. §) З Вининк в суботу і недїлю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Вининк. §) З Вининк в суботу і недїлю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

В друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.